

Előfizetési ár:

Egy évre	— —	4 forint.
Fél évre	— —	2 forint.
3 óra	— —	1 forint.
1 óra	— —	40 krajc.

Szerkesztőség

és kiadóhivatal a „Csongrád” könyvnyomdájában, (Grünwald Ferenc-féle ház), hova a kéziratok és előfizetési pénzek is küldendők.

CSONGRÁD

TÁRSADALMI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI HETILAP.

Hirdetési díjak:
Egy hasábos sor egyszeri beiktatása 10 kr., két hasábos 20 kr., három hasábos 30 kr. Legalább háromszori közlésnél a fele díj számítatik. Bélyegdíj külön 30 kr.

Nyilttérben
minden egyes sor 20 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Kéziratok visszaszása nem vállalozik a szerkesztőség

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő:

DR. CSONGRÁDI GÁBOR.

EGYES SZÁM ÁRA IO KRAJJCZAR

Előfizetési felhívás.

„CSONGRÁD”-ra

Lapunk keletkezése óta épen egy fél esztendő telt el. Félesztendő aránylag rövid idő, de elég hosszú annak, akinek azon felül még, hogy a kezdet nehézségeivel kell küzdenie munkálkodása s törekvése megmegakad a rossz indulaton s az ellenség által utjába gördített akadályokon.

A léfolyt idő elég mozgalmas volt ránk nézve, telve küzdelmekkel, fáradságokkal s a legtöbb szörűldöztetésekkel, de azért nyugodt lélekkel pillanthatunk arra vissza a tudatban, hogy ez üldöztetések közben sem lankadt akaratum s odaadással híven teljesítettük kötelességünket.

A mi csekély erőnkől tellett, amit e sok szenvedéseket átélv város közügyére üdvöt hozónak, jónak s hasznosnak ismerünk fel, annak előmozdítása szempontjából mindent megcselekedtünk.

Lapunk mutatószámában felállított programunkat tartottuk mindenben s mindenkor szem előtt. E program: „Küzdeni Csongrád város közjáváért” volt a cél, mely bennünket egyedül s kizárólag vezetett. Igaz, hogy olykor-olykor szigorúak voltunk egész a kiméletlenségig s oly tere is ácsaptunk, mely programunkkal ellenkező volt, de ez indokolás találja azon magatartásban, mit nemes küzdelmünk folyamata alatt támadt ellenségeink velünk szemben tanúsítottak. Amde, amint eddig nem sikerült elleneseinknek erőnk s akaratumkat csak egy pillanatra is meggyengíteni, hiszszük, hogy az a jövőben sem fog bekövetkezhetni.

Bizalommal tekintünk tehát a jövő elé: azon hiszünkben, hogy Csongrád város lelkes közönsége rokonszenves méltánylással fogja kísérni a közügynek becsületes törekvéssel s lelkiismeretességgel szentelt szolgálatunkat. És ebben fogjuk mi látni fáradozásunk legszebb jutalmát, küzdelmeink igaz bérét.

Tisztelettel

A „CSONGRÁD”
SZERKESZTŐSÉGE.

Előfizetési ár:

Egy évre	— — — —	4 forint.
Fél évre	— — — —	2 forint.
3 óra	— — — —	1 forint.
1 óra	— — — —	40 krajc.

mely összeg legcélyszerűbben postautalvánnyal küldhető be, vagy nyugtánk ellenében a lapkihordónál fizethető.

Megújítva bizalomteljes felhívásunkat.

KIADÓHIVATAL.

Tekintetes szerkesztő ur!

Ifj. Kádár Henrik végzett földes urtól a „Csongrád” 24-ik számában egy epétokádó, cynikus és kézzelfoghatólag kenyérrigységből származott cikk jelent meg. E cikkben fent tisztelt uraság azért, mert a f. évi június hó 20-án megejtett községi tisztújítás alkalmával elesett és megütötte — hogy is mondjam csak? — nem a fejét... elkeseredésében (mi telhetett tőle?) neki ugrik mindazoknak, a kik e cikke utján dombra ütött halhatatlanságát, tündöklő észtehetségét, és mindenekfelett széplőteien jellemét, különféle okokból nem méltányolva, uri személyiségét ebadóban hagyták.

Amennyiben a nagy nyilatkozó jónak látta, hogy többek közt, illetve első sorban is személyemmel foglalkozzék; tekintve azt, hogy helyreigazításnak bémált epéskedése ugyancsak hívja a kritikát: tisztelettel kérem tek. szerkesztő urat, hogy a kölcsönösség elvén, alábbi néhány megjegyzésemnek b. lapjában szintén helyet adni sziveskedjék.

Mindenek előtt arra nézve, hogy a községi párt vezérférfiainak eljárása mennyiben lehetett porhintés Kádár ur rövidlátó szeméibe, a bukott jelölt ur tisztesség érzetének korrekurájaképpen bátor vagyok megjegyezni, hogy Makó nincs messzebb Jeruzsálemtől, mint pártunk vezérférfiától vala azon gondolat, hogy minden más pályázó mellőztével Kádár Henczi urat a párt egyedüli jelöltként állítsa fel. Mindaz tehát, amit Kádár ur erre vonatkozólag eldarál, ép oly hietetlen, nevetségés, mint valótlan állítás.

De igenis figyelemreméltó dolog az, hogy amíg ez a minden kortes szemtelenedéstől ment, jeles ur vétkül rója fel anyámnak és sógoromnak, hogy nem reá szavaztak; addig a var alatt szépen elhallgatja, hogy a választást már hónapokkal megelőzőleg, — vagyis amióta hitelezői elől Csongrádra menekült, titkon alattomban, milyen messze ágazó akna-munkát végzett és végeztetett ellenem.

Kezdődött pedig a becsülettel letagadott korteskedés ott, midőn a párttekintetek fölött álló nyilatkozó ur, műkönyező Csátár Zsiga lovag utján, első sorban is országos képviselőnk szerencsétlenné alamizsnálkodó instantiájával; erőnek erejével arra kapacitálói akarván, hogy a kétágu tarisznyával felékesített koldusbotnak a község háza homlokzatára való feltűzése érdekében még nyilt akciót is folytasson.

Látva pedig azt, hogy képviselőnkél, aki a tápintézeteknek nem barátja s különben is a községi választásokba avatkozni egyáltalán nem szokott, — a vélt támogatásra nem számíthat, folytatta e nemes műveletet idehaza egész familiája, sógorai és nőtestvérei által ugy levelezések, mint nyilt ostromok utján, és pedig — dicséretére legyen mondva — oly sikerrel, hogy nem

egyedül azok közül, kik választás előtt az én határozott híveim voltak, legalább is s e melegességre birnia sikerült.

No — de ettől eltekintve — képzelhető-e valami komikusabb dolog, minthogy ugyanaz a Kádár Henczi, a ki a bukás szégyenétől remegve, csakis az egyedüli jelöltetés esetére nagylelkűsködött volna a salyanyu almába harapni, dacára annak, hogy már napokkal a választás előtt keserű bizonyossága volt arról, mikép négyen is lépnek föl ellene, és pláne oly egyéniségek, akik a hivatkozott szervezeti szabály kiválmái szerint csendőraltszít, illetve kiszolgált katonák voltak, — képesség tekintében tehát nagyon is felette állottak, — sem qualifikálatlanságának tudatában, sem az eshető bukfenkezés szégyenérzetében a jelöltetéstől meg nem retirált.

De nem kisebb mértékben szolgál Kádár ur becsületes, alkotmányos polgári fel fogásának illusztrálására azon állítólagos kulisza titoknak kifecsegése sem, hogy t. i. ő a följánlott (?) jelöltséget pókhendi leereszkedéssel — esetleg ellenjelöltek mellett is — azon esetre fogadta el, ha tekintélyes és előkelő jó emberei őt a választás tisztító tüzen át a biztosság biztos paradicsomába viszik be.

Hát fura az eset! Kádár ur, aki saját állítása, de meg köztudomás szerint is, irgalmatlan utálja a korteskedést, — mit különben a Csátár-korszakban is fényesen beigazolt, egyfelől égre földre tagadja a szavazatok fogdosását (még a Bárδος Imrét sem véve ki, akit pedig a választás folyamata alatt saját szemem láttára kapacitált), másfelől mégis naíval azt vallja, hogy bizonyos tekintélyes és előkelő jó emberek már előzetesen egy szervezett kortes konsortiumba egyesültek érdekében...

Hát, ha ez a dolog nem pusztá kohlomány, kettőről bizonyosak lehetünk. Egyik az, hogy azokban a tekintélyes és előkelő jó emberekben sokkal több részvét lakott, mint amennyi a tisztességérzet nyilatkozó urban, aki a megejtett kijelölés és választásnak a szervezeti szabályokban kikötött feltételek lelkiismeretes betartása mellett, pártatlanul és tapintatosan lett keresztül vezetését tagadásba vonja, s mégis azal tetszeleg magának, hogy ő jó ember, amihez különben meglehető nagy kétség fér.

A másik pedig az, hogy ugyancsak ama tekintélyes és előkelő jó emberek, kiket a nagy szégyenkező nr nyilatkozatával szinte szégyen kőre juttatni kívánt, éppen akkor hintettek volna port a nagy közönség szemébe, midőn egyrészt a szervezeti szabályok kikötései s másrészt saját meggyőződésük ellenére is, erőnek erejével belementek volna egy olyan játékba, amelynek refrainje: „künn a bárány, bent a farkas...”

Gógös hetvenkedésében egész a véglegeselegig menve ifj Kádár ur, egy utta

kifurdalta azt is, hogy a meghamisított szervezeti szabályok önkényű citálása utján üssön rajtam egyet, midőn t. i. bagolyként húhógva a veréből, bírálat alá veszi gyakorlati és elméleti képességemet. Koronájául pedig mindezeknek nem retten vissza a gondolatától, nem irtózik el önmagától a viharos multu Heléna szöktető Páris, hogy még erkölcsbírói szerepre is vállalkozzék.

Hát puritán lelkű gépfűtő atyámfia, csak azt mondom én, hogy örültség kuglit játszani dynamit bombákkal!

Mert, hogy állunk pl. a szervezeti szabályokkal?

Ambár a vád alaptalanságáról pillanatra sem kételkedtem, teljes bizonyosság okáért utána néztem a szervezeti szabályok hiteles példányában, mi okon, vagy kinek hibája folytán maradhatott hát ki a nagy vetélytárs által incriminált ama passus, melynek tartalma az lenne, hogy „a rendőrbiztosi állásra csak fedhetlen életű egyén pályázhat.” Kutatásomnak eredménye pedig azon meggyőződésem lón, hogy a hitelesített szövegezés ugy a „Tividék” gyanúsított közleményében, valamint a kinyomatott teljes példányokban is szó és betű szerint bennfoglaltatik; midőn tehát a seplőtelen becsületű nyilatkozó ur bizonyos célzatos kihagyásokról regél, alaposan rágalmazni és hazudni méltóztatik.

Minden félre magyarázás kikerülése végett sietek azonban kijenteni, hogy a kérdéses szöveg felvétele ellen nem csak hogy legkisebb kifogásom nincsen, de sőt felette örültem volna, ha az beszuratik; mivel kétségtelen, hogy nyilatkozó ur ez alapon semmi szín alatt jelölhető nem lett volna!

Azoknak ugyanis, akik érdeklődnek az efféle felbolygatott hecczek iránt, szívesen elmondom én magam, hogy a járásbírói iratok sógor ur hivatalos kortes információi után indulva, mit tart bennem olyan különös jellemhibának bukott ellenfelem.

A „CSONGRÁD” TÁRCZÁJA.

A velencei oroslán.

Folytatás. (11)

— Oh értem, — válaszolt Lorenza s tudom mit akar mondani. Őn azt hiszi, hogy én e puha, e kéjelgő életet annyira megszoktam már, hogy többé —

— Eszem ágában sincs — vágott szavába a gróf.

— Miért mondott tehát örültnek?

— Azért, mert Őn azon hitben van, hogy Pepe gróf ép oly forrón fogja szeretni Lorenzát az én kegyenc nőmet, mint a milyem forrón szeretne Lorenzát a Piombellinó család vélt sarjadékát.

E szavak villámként sújtották le a nőt — elhalványodott, majd kétségbe esetten sikoltott fel:

— Nem! nem! ő sohasem fogja megtudni a valót.

— Pedig ő meg fogja tudni, meg kell tudnia, két oknál fogva, először, mert magam megmondám neki, — no, de ne mehezeltjen reám, ha ekkép kissé megbosszulom magamat azon emberen, ki elrablá tőlem önnek szerelmét.

Lorenza lesülté szeméit, arca holt halovány volt.

— A második ok még világosabb, — ha majd Pepe gróf e palotát elhagyni, e kényelemről lemondani, a nyomorba visszatérni, s újból evezőjéhez nyulni kénytelen leend, akkor Őn csak nem ámit-hatja azzal, hogy én, Piombellinó gróf önnek testvér bátya volnék?

— Istenem! én istenem j — sóhajtozott a nő kezeit tördelve, — ez emberben az ördög lakik.

— Ha! ha! ha! — nevetett a gróf, — te nem

Hát, biz az én szörnyű vétkem semmi más, minthogy egy alkalommal saját testvéremet, néhány duhajkodó legényke orvtámadásai ellen védelmembe vettem, miért aztán feljelentés alapján bíróság marasztalva lettem... Hát én ezt sohasem tagadtam, de nem is szégyenlem és megvagyok róla győződve, hogy az becsületesem feltaként egyetlen józan gondolkozásu ember által sem tekinthető.

Minthogy azonban a nagy jellem bíró ur még ily ostoba kortes fogásokkal is okvetetlenkedik, nem szívesen ugyan, de van nekem is egy szerény kérdésem a nyilvánosság fóruma előtt:

Valjon kinek multján sötétlik a jellemtelenség bűn feltja; kinek lehet nagyobb számvetése az osztó igazsággal: nekem-e, aki egy magános fiut támadói ellen megvédtem, vagy annak, bárki legyen ő, aki a házibarátköpenye alatt ólálkodva elcsábítá férjétől az asszonyt, elrablá az anyát gyermekei mellől: szóval tönkre tette, sirba ásta egy nagy család minden földi üdvét egész életboldogságát?... Én nyugodtan várom ezt az ítéletet, mert a reám le-sújtó bizonyára nem lehet.

Cikkirónak tovább szőtt gorombáskodásaira egyszerű megjegyzésül tán legcél-szerűbb lenne röviden annyit mondanom, hogy „Ismerünk szép maszk!... Minthogy azonban a naplopásban megvédlett „szolgabírói segéd ur” „gyászos életét” őrangyalként kísérő, jellemző módon, igazságos és megérdemelt kudarcát is nekem, családom és rokonalm pártállásának tudva be, aközben míg bizonyos erkölcsi rugók mérlegelésével a pellengérré állítás nemes fogásához nyul, egyuttal reklám-szerűleg közli a saját szégyenteljes biographiáját is, — célszerűnek látom, hogy a hiányosan felsorolt adatokhoz még néhány — általa ugyancsak célzatosan elhallgatott — életrajzi adalékkal én is hozzájáruljak.

Nyilatkozó ur, mint valami szellem és jellem óriás megvető gunnyal szól felőlem, aki csak egyszerű ipar képesítéssel rendel-

kezem; s látszólag kigunyolja bennem azt az iparúzó, munkálkodó osztályt, melynek leggyengébb tagja is aránytalanul nagyobb hasznára van a becsületes társadalomnak, mint a hozzá hasonló, iskolázatlan, semmi-nemű szakképességgel nem bíró okleveles semmik, ezek a minden lében kanalázó, levegőt rontó ficurok, akik, ha apáik révén egyszer felkaptak az ugorka fára, már quási jogot formálnak arra, hogy másokat lenézzenek!

Hogy a hengegve rebesgetett szolgabírói segítségén kívül, — melyhanem a „Lázár morzsák” kierőszakolása, de minden-estre fából vaskarika lehetett Kádár ur részére, — mi minden Isten csodája vala még nyilatkozó ur, elég csupán annyit említe-nem, hogy az én tudomásom szerint, iij. Kádár Henczi ur 2, vagy 3 reál-osztály el-végzése után csömört kapva az ő elmebeli képességéhez nem illő tudományoktól, fényes gyakorlati pályáját megkezdte a gép-fűtőségen; ezen díszes állástól pedig veszed-kedés miatt megválni kényszerülve, foly-tatta a lakatos mesterségen; mivel pedig ezen szakmában sem boldogult, felcsapott Don Juannak; s felfedezési rohamainak re-gényes pházisai után, protekció révén, min-den szakképzettség nélkül rajztanítová lett a helybeli polg. iskolánál; azonban vizsgát tenni nem tudván, pár év mulva innen is szépen kicseppent. Ekkor pedig haragra gerjedvén az akkori iskolaszéki elnök ellen, megkezdte politikai bakugrásainak korszakát, s bizonyos alkapitánysági ügyek miatt felcsapott Csatáristának; majd ugyanannak legnagyobb ellenségévé szegődött; de rövid időre már ismét Békésbe zónázni lát-juk főkortesként a fungáló molnár legénykét, ki miután ott egy szerencsétlen és fálnak támasztott asszony tetemes vagyonát a ga-raton lejáratta, akarom mondani: a gyu-lai szélnek eresztette legujjabban megtisz-telte szülővárosát rendőrbiztosi aspirációjával, illetve beállt nyilatkozóknak és saját szava-i szerint: itt marad mindaddig, amíg engem tönkre nem tesz, illetve bosszút nem áll

— Lorenza! — szolt ez — még folyvást sze-relek, még képes vagyok feledni, képes megbö-csájtani könnyelműségedet; — hagyd el Pepét, kö- vess engem, — feledjünk mindketten, — az, kit szeretsz soha sem fog meggyűlölni, nem fog meg- vetni, mert meg nem tudja soha ki s mi voltál, miért és hová tűntél el. — Megsirat!

— Soha! — válaszolt gyorsan a nő.

— Akkor hát Isten önnel asszonyom! — szolt a gróf fagyosan, — kívánom, hogy elviselhesse az ébredő Pepe haragját.

E végső gunyteljes szavak megrendíték Lo-renzát. Reá nézve tanácsosabb volt elhagyni Pepét, azon titkos reményben, hogy az örökké szeretői fogja: — mintsem nála maradni, hogy tanuja le-gyen kétségbeesésének és tárgya utálatának.

Körül tekintett, — e fény, e kényelem, mely körülvette egyszerre értékessé vált szeméi előtt, meggondolta helyzetét, ha szakít a gróffal vége a gondtalan kényelmesnek életnek, mely számára ró-zsát s ünnepélyt terem. — Eszébe jutott ifjusága, egykori nélkülözései és szegénysége — visszaemlé-kezett Pisa utcáira, melyekben mezitláb szaladgált, megemlékezett a romgyokról, melyekkel ruházkodott a fekete kenyérről, mely az ő és testvéreinek táp-láléka volt!

Félelem s rettegéssel telt el.

Hiába! a kéjencek azon nemtelen anyagából volt keble, mely űs időktől fogva változatlanul ugyan az marad, mely fölött — habár néha fellobog a szenvedély tiszta szent lángjában egy percre — a pénz mindig diadalmaskodik; — Lorenza nem ha-bozott többé.

Meghajolt a gróf előtt s töredelmesen szólott:

— Uram, engedelmeskedem!

(Folyt. köv.)

fontoltad meg, mennyi gyűlölettel fog irányodba vi-seltetni az, kit előhoztál a homályból egy percre, hogy Velencének bemutassad, — ha előbbi nyo-morba visszatérnie kell. — Meglehet, hogy Pepe a sajkás szerette volna Lorenzát, a kegyencnőt, de Pepe a nemes gróf kivel megizlaltad a fényes, a kényelmes életet, ha újra az evezőre lesz kárhoz-atva, nem fogja megbocsájtani neked, hogy meg-csáltad őt, hogy hazudtál, nevet bitorolván, mely sohasem volt a tied s hogy kincsekkel kínáltad őt, melyeket gyalázatoddal vásároltál vala. — Igen asszonyom, szomorú sors vár a szegényé lett Lo-renzára; Pepe megvetéssel s utálatlaltal fog elfor-dulni tőle.

A fájdalom erőt vett az ifju nőn, jajgatva kiáltott fel: „elvesztem — örökre elvesztem!”

— Ami engem illet folytatá a kérelheltem gróf, be kell vallanom, hogy nem lesz kedvem leborulni njra annak lábaihoz, kinek szerelmét ek-ként tönkre tettem. — Oh Lorenza a gonosz su-gallatta önnek, amaz estve, hogy Pepével karöltve járja be eme palotát! — Mily boldog volt élete! rabszolgája voltam önnek, türtem szeszélyeit, telje-sítettem minden óhaját; — most, mindennek vége! — Oh! az a szerencsétlen szerelem, mely a sajkás iránt ébredt szívemben, űn vesztét okoz. — Ime a főrangu Pepe gyűlölni fogja űnt, — a megvetett Piombellinó pedig elhanyagolni.

Lorenza elődö arcát kezeivel, sűrű köny h-lott szeméből.

— És mégis, mégis módjában áll, mindent jóvá tehetni, — folytatá a gróf, — csak űntől függ s ha akarja menekülhet a nyomortól, kikerülheti Pepe gróf megvetését.

A nő megrendült, fűrkésző tekintetet vetett a grófra.

mindazokon, kik dicstelen multjának dacára, érte lándzsát nem törtek.

No lám, most meg már én nevetnem azon, hogy mennyire sinyli a béka — a deret, s milyen remekül énekel a mosár iszapos fenekén! . . .

Csak hogy az én nevetem nem az a tótul nevetés, ami a Kádár ur véres száját félre rántja; hanem igen is jó ízű mosoly a felett: milyen okos ember ő, hogy nem mindezek elmondására alkalmat szolgáltatni elég kedves vala.

Végül azonban a nyilvánosság előtt tartozom annak kijelentésével, hogy én Kádár Henczi urat, annak dacára is, hogy tanuk előtt kijelenté, mikép minden uton-módon megbuktatásomra törekszik: nem ítélem el; de sőt — látva azt, hogy nagyon is szüksége van a kegyelemfalatra jelenlegi b a r á b e r foglalkozása mellett, késéggel pártolni fogom illetékes helyen, ha netalán a községi rendőri állások valamelyikére pályázni kívánna . . .

Ezekután tisztelettel vagyok tek. szerkesztő urnak,

Turcsányi Lajos,
rendőrbiztos.

Teret adunk Turcsányi Lajos ur közleményének, mert már programmunk is azt tartja, hogy lapunk nyitva áll mindenki számára, ki azt a közügyek érdekében igénybe venni akarja; s programmunkban tett e kijelentésünk feltétlenül különösen kötelez bennünket azzal szemben, akit ép a lapunkban közlöttek indíthatnak hirlap utjáni nyilatkozásra.

Mezőgazdaságunk és gabna-kereskedelmünk.

III.

Lássuk tehát, hogy mindezen bajainkon miképpen tudnának azok az elevátoros raktárak segíteni, hogy a termelő és a hazai kereskedők érdekei egyaránt védve legyenek?

X termelőnek van eladandó 10 mmáza jól tisztított brzája. Ezt elviszi a legközelebbi elevátoros közraktárhoz, a zsákból kiöntözi egyenesen az elevátor mérleges nagy serpenyőjébe, a vasuti, vagy esetleg a kezeléssel megbízott más állami alkalmazott kivesz a gabonából egy litert, ezt a kis próba-mérlegen megméri, és ezen súlyeredményből megállapítja a termelő szeméjtára, hogy gabonája hektóliterenkint mily súlylyal bír és a szerint I., II., vagy III-ad osztályúnak minősíti; tehát miután a próbamérés azt mutatta, hogy X buzája hektóliterenként 77—78 kilót nyom: 1-ső osztályúnak minősíti, azután a serpenyőbe öntött egész mennyiséget megméri, s miután megállapítaná, hogy a 10 mmáza magudu a serpenyő kiömlesztős csatornáját megoyítja, melyen a gabona az emelőgép alá zuhan, az emelőgép felső kiömlesztő csatornáját a torony tetejében egy szolga azon tartály fölé illeszti, melybe az I. osztályú buza gyűjtetik. Ugyanez történik a többi osztályzatú gabonákkal is. A kezelési díj métermázsánként 4 kr., ha huzamosabb ideig marad a gabona őrizet alatt, még havonként 1 kr. betárolási és kiadási díj számítatik. Ezután kiállít a tisztviselő X. részére egy betárolási jegyet melyen fel van tüntetve a betároló neve, lakhelye, a gabona neve és becsértéke. A becsérték a budapesti és bécsi gabona-tőzsdék zárlatai után távirati uton van naponkénti tudósítások után megállapítva. Ezen tudósítást a fél is megtekintheti saját megnyugtató végett. Tehát X. megkapta a betárolási jegyet 10 mmáza I. minőségű buzáról, melynek a tö-

megáruk szerint becsértéke 90 frt lesz. X-nek szabadságában áll az elevátor vezetőjét megbízni azzal, hogy gabonáját a tőzsdéi árak szerint a legelső alkalommal eladhassa, vagy pedig bizonyos határidőt tűz ki, melyen belül a gabonája feletti szabad rendelkezési jogát magának fentartja. Ezek után veszi X. a betárolási jegyet és azt vagy eladja a kereskedőknek, kik az ily betárolási jegyek összevásárlása által nyernek tömegárukat, vagy ha az eladás nem sikerült, vagy X. anyagi hátrányával történhetett volna meg, akkor elmegy X. az elevátor székhelyén levő és egyik hazai nagy pénzintézet által felállított előlegezési fiók-pénztárhoz, mely X. betárolt gabonája becsértékének 70—80%-át a jegy előmutatására legott előlegezi. Ezen előlegnek a kamata a költségekkel együtt 50%-nál több nem lehet. Ezek után X. a betárolási jegyet, mely már előleggel van megterhelve, helybeli kereskedőknek eladhatja, vagy az eladással az elevátor vezetőjét megbizhatja, vagy pedig az előlegezés után is kivánhatja, hogy gabonája rendelkezése alatt maradjon, mely kivánságát mindaddig teljesítik, míg a betárolási néhány forint költséget időről-időre megtéríti, és a míg a gabona árhullámzása miatti árkülönbségeket, kamat és betárolási díjat a még visszararadt 20—30 százalék becsár részlete fedezi.

H I R E K.

— **Közgyűlés.** Csongrád városa a tisztújítás óta f. hó 4-én d. e. 9 órakor tartotta az első rendes közgyűlést, melynek legérdekesebb tárgya Kádár Henrik jelentése volt a régi hátralékok leírása iránt. A jelentés elfogadtatott. Missuray István tanyai tanító kérelme lakása kibővítése iránt, elutasított. A törvényhatósági bizottság határozata, mely szerint a járdautygi szabályrendelet jóváhagyása megtagadtatott, tudomásul vétetett s kimondatott, hogy a járdák a házak előtt a tulajdonosok a kereszt padlókat s köztereket pedig a hatóság tartozik gondozni. Vannay Ferenc rajztanító rendszeresítése tudomásul vétetett.

— **„Fegyelmi határozatok”** cím alatt közöltük pár héttel ezelőtt Borbás Mihály, Máté Imre és Molnár Andor fegyelmi ügyeiben az alispáni I. foku határozatokat ma már ez ügyekben a II. foku fegyelmi határozatokról is referálhatunk amennyiben azok az illetőknek is kézbesítették. Ezek szerint pedig a Borbás Mihály elmozdítását kimondó alispáni határozat II. fokulag is helyben lett hagyva. Máté Imrének az I. foku határozat ellen beadott fellebbezése pedig azon okon, mert az elkésztett érkezett be vissza lett utasítva.

— **Gondnokság alá helyezés.** A szegedi kir. Törvényszék Gyovai Rafa Franciska csongrádi illetőségű nagykoru hajadont gyenge elméjűsége miatt gondnokság alá helyezte.

— **A Tisza áldozata.** E cím alatt ma-holnap állandó rovatot kell nyitnunk, oly sűrűn szedi ez időm áldozatait a Tisza. Csak nemrégiben emlékeztünk meg a szerencsétlen Kallai József esetéről, ma ismét egy szomorú hirt kell regisztrálnunk. F. hó 1-én Szőke András József nevű 10 éves fiát nyelte el a feneketlen hullámsír. A szegény gyermek még az nap kifogták s f. hó 2-án délután ki-sérték ki a temetőbe.

— **Baleset.** A fenti hírrel kapcsolatban egy másik balesetről is meg kell emlékeznünk. Amint ugyanis f. hó 2-án délután a gyászkocsit a szerencsétlenül elhalt Kis Szőke József temetésére vitték a lovak Turi József kőműves segéd ügyetlen hajtása miatt megbokrosodván a gyászkoocsit a Szarvas-körsema előtt egy fához úgy vágták oda hogy az összetört Turi József maga pedig a kocsi elejéről lezuhanván koponyáján vesélyes sérüléseket kapott s csak a rögtönösen megjelent Dr. Bojnitzer Antal városi főorvos ur ügyesen alkalmazott segélye volt képes őt a balálos elvesztéstől megmenteni.

— **Hymen.** Gettler Jakab ur Pusztaföldvári kereskedő eljegyezte a napokban özv. Fekete Antalé Kis Sarolta urnót.

— **Veszélyes bejáró a fürdőháznál.** Arról értesítenek bennünket, hogy a fürdőháznál a női fürdőház szolgáló bejáró nem mindenben felel meg a biztonság feltételeinek: Ugy hisszük: korlát alkalmazása mellett elejét lehet venni az esetleg bekövetkező szerencsétlenségnek.

— **A képviselő választók névjegyzéke** f. hó 15-ig közszemlére ki van tűzve. Újlag felhívjuk az érdekelteket annak megtekintésére.

— **A „Pesti Hirlap”** a magyar olvasó-közönség kedvenc lapja, azzal a hírrel lepi meg előfizetőit, hogy a jövő félv folyamán, rendkívüli díszszel kiállított naptárt fog nekik karácsonyi ajándékkul küldeni; oly naptárt melynek bű szépirodalmi részét legjelesebb íróink szolgáltatják a régi és az új gardából s mely tulajdonképen naptári részével is felül fogja mulni az eddig megjelent összes hasonló évkönyveket és bolti ára legalább 1 frt lesz, míg az előfizetők kivétel nélkül díjtalanul kapják meg. A másik nevezetes hír, melyet a „Pesti Hirlap” olvasóival közöl, hogy az új félv elején megkezd a hírneves Élie Berthet rendkívüli érdekes legújabb regényének közlését: „Feneketlen Őrvény” cím alatt, mely regény kizárólagos fordítási jogát a „Pesti Hirlap” szerezte meg. A „Pesti Hirlap” ma már bel- és külföldi eredeti távirati tudósítások, valamint mulattató csevegések, válogatott tárcák, közhasznú közlemények tekintetében kétségtelenül az első helyet foglalja el napilapjaink közt s ára mindazáltal negyedére csak 3 frt 50 kr. egy óra 1 frt 20 kr., mely a „Pesti Hirlap” kiadóhivatalába (Budapest, Nádor-utca 7.) küldendő, honnét mutatványszámokat is szívesen küldenek egész héti ingyen és bérmentve.

— **Szentesről írják** f. hó 3-iki kelettel, a városi tisztújítást megelőző városi képviselő-választás ma ment végbe Szentesen, oly előzmények s körülmények közt, a mint ez Szentesen még soha sem történt. Szentes város közönsége ugyanis valóságos hadilábon áll Csongrád vármegyével szemben, mely még a megyei tisztújításból ered, a mikor Szentes városának nagy többsége meg akarta buktatni Stammer alispánt. Stammer alispán, hogy Szentes városával szemben a választás alkalmával tanúsított magatartását megtorolhassa, mindez igyekezetét arra fordítá, hogy a vele szemben álló városi pártot s magát Sarkady Nagy Mihályt, Szentes város polgármesterét, kinek nevéhez Szentes város minden újabb alkotása fűződik, megbuktathassa s erre az első lépést a mostani képviselőválasztás alkalmából tette. Most ugyanis az alföldön a legnagyobb mezei munka foly, amikor Szentes közönségének kilenc tized része kinn a tanyákon aratással van elfoglalva. A városi képviselő testület ezen rendkívüli mezei munkára való tekintetből kérte is az alispánt, hogy a választást vasárnapra tűzze ki, amikor a munkanap vesztés nélkül mindenki részt vehet benne. Stammer azonban a legalkalmatlanabb hétköznapra tűzte ki a választást azért, hogy a nép távol lévén, saját híveit bejuttathassa a képviselő testületbe. — Sima Ferenc a függetlenségi párt elnöke ez eljárással szemben pártpolitikai szempontból (*) indította meg a küzdelmet s a választás Stammer alispánra verséggel végződött. A beválasztott 70 tag közül a vármegyei párt csak 4 rendes és 2 póttagot bírt beválasztani a legnagyobb erőfeszítések mellett. Szentes városában dacára a rendkívüli munkaidőnek, soha még ennyire nem szavaztak és így a határozott tüntetésnek tekinthető a fő- és alispánnal szemben. A függetlenségi párt győzelme feletti örömben a kör helyiségében bankettet rendezett.

— **A magyar-francia bizottsító részvénytársaság.** Beniczky Ferenc ur 6 nagy öltősége elnöksége alatt f. é. június 21-én tartotta 10 ik évi rendes közgyűlést. A jelentés konstatálja, hogy az intézet minden ágazatában nagy, egészséges s kiterjedt alapokon nyugvó üzlet felelt rendelkezik. A társaság az elemi és baleset-ágazatban 5.2 millió frtnyi, az életosztályban 0.9 millió frtnyi díjbevétele mellett, egy rendes lefolyásában hasznosított üzletéről számol, mely eskibe az átvett kockázatok lebonyolítása s az átvett vagyon-állag lelkiismeretes értékelése és a mult évben még felette magas költség-állag következtében eredményezte az ösmert vesztéséget. A fennjelzett vezethető kockázatok immár teljesen lebonyolították, úgy hogy hasonló vesztések az jövőben ki vannak zárva. Az igazgatóság a folyó évre a kezelési költségeket jelentékenyen lecsökkentette s további megtakarításokat helyez kilátásba. Az igazgatóság teljes megnyugvással tekint immár a társaság üzletének zavartalan fejlődése elé, mely 9 millió frtnyi tüzdíjbevételezvény-állag és fejlődés minden tényezőjét hordja magában. Az igazgatóság programja egészen rövid: nyugodt szabad s takarékos üzletvezetés, technikai reformok utáni komoly törekvés, melyek a külszolgálatot hathatósabbá s az által kevésbé költségesessé teszik és pontos, előzékeny és lelkiismeretes kárrendezés. Az igazgatóság áltl ajánlott határozatok elfogadása folytán a vesztések leírása céljából lebolygított részvénytőke új részvények kibocsátása által a B. sorozatu részvénytőke eredeti magasságra 1 500 000 frta kiegészítették s ez által a társaság biztosítási alapjai részvénytőkében 1 500 000 — tőketartalékban 151,687-87. kártartalékban 1 044 930-14, díjtartalékban 3 970,229-14, összesen 6 666,847-15-ra ragnak, melyek tulnyomó részben pupilláris értékekben és házakban vannak elhe-

*) Sőt ellenkezőleg mi úgy tudjuk, hogy az alispánnal szemben az volt a program, hogy a választó közönség ne nézzen országos politikai szempontot, hanem döntson a közbi- zalom mérlegében az, hogy kik helyeslik az alispán politikáját és kik törnek felette pálcát. Szerk.

